

Baixa el nombre d'infeccions pel virus a la Xina

Per primer cop se situa per sota de les 2.000 diàries, amb un centenar de morts, ahir

Una treballadora d'una empresa xinesa, amb mascareta ■ EFE

L'acumulació de baixes ja no és motiu per ser acomiadat

Derogada la mesura, de la reforma del PP

Del 20 al 26 de febrer

50è CARNAVAL SOLSONA

Hi havia una vegada una ciutat petita d'emocions fortes que per al 50è Carnaval a tot el país obria les portes.

Solsona

camavalsolsona.com / solsonaturisme.com

Autor del cartell: Rubén Pérez

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMECRES • 19 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15275 - AVUI / Any XLII. Núm. 14145 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

A dues velocitats

TAULA • La figura del mediador en el diàleg amb el govern espanyol continua provocant discrepàncies entre JxCat i ERC

DATA • El govern català anteposa les garanties per al diàleg a fixar una data per a la primera reunió entre les parts

PRESSIÓ • ERC també demana que la taula entre governs se celebri abans de la reunió de la comissió mixta Estat-Generalitat

L'ESPORTIU

Josep Maria Bartomeu, ahir, durant l'entrega del premi de periodisme esportiu Manuel Vázquez Montalbán ■ EFE

El Barça se'n renta les mans

Bartomeu anuncia que rescindeix el contracte amb I3 Ventures

Nacional

P10

Més de 200 citats pels talls de vies

La Guàrdia Civil els investiga per les accions contra la sentència de l'1-0

Nacional

P8

La tensió de Trapero i De los Cobos, anterior a l'1-0

Batlle desvela en el judici que el coronel era "el número 3 del ministeri" del PP

Nacional

P12

Pla estratègic per a la intel·ligència artificial

El govern català el va aprovar ahir amb una dotació de 10 milions en tres anys

Nacional

P16

Tech Spirit Barcelona aplegarà els emprenedors

Les jornades omplen el buit deixat pel 4YFN amb la suspensió del Mobile

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Martí Gironell

L'engranatge

M' explicaven els pares d'un nen que juga amb el meu a futbol que l'altre dia van ser testimoni d'una situació

excepcional. Resulta que el seu altre fill jugava contra un equip on hi havia un nen que era extraordinari. Que es posava tot l'equip a l'esquena, que semblava que portés la pilota cosida a la bota i que s'atipava de fer jugades i gols que fascinaven tothom. Un cop acabat el partit, rebia felicitacions entusiastes i sinceres, sobretot dels de l'equip contrari. I els seus pares es van sorprendre que un munt de persones que eren al camp s'acostessin al nen i li demanessin per fer-se fotos amb ells. "Oh, és que el vostre fill és un fora de sèrie i d'aquí a uns anys serà un crac!" "D'aquí al Barça!" "Us retirarà, aquest nen!" Em sembla al·lucinant la lògica de certes persones que en previsió que aquell nen de set anys pugui arribar a ser un jugador de futbol famós, s'hi facin una foto. Així després, es poden vanter que "jo ja el coneixia quan

Em sembla al·lucinant que certes persones es facin una foto amb nens de 7 anys en previsió que puguin arribar a ser un futbolista famós

tenia set anys". "ja ho deia que seria un crac!", "ja veia que seria un jugadoràs". I en parlar de a què treu cap això, la conversa va derivar en el perill que corren els equips de futbol base de convertir-se en qui sap què. Voldria pensar que es treballa per formar els nens en els valors d'un esport que es fonamenta en la feina d'equip i no pas només a potenciar una suma d'individualitats que només busca guanyar a qualsevol preu. Encara que de vegades suposi humiliar ja no el contrari sinó també els teus propis companys. Trobo que en aquestes edats si els entrenadors van per aquí es genera més frustració, desengany, decepció, fracàs i pèrdua d'autoestima que afecta el nen o la nena més enllà del futbol. Vull entendre que es potencien les habilitats de cadascú en la seva posició, que és una suma d'esforços la que dona sentit a una victòria i que si n'hi ha algun que destaca per sobre de la resta ha d'entendre que és una peça que fa rutil·lar la màquina de fer gols, una de luxe si volen, però una peça que sola no funciona perquè forma part d'un engranatge.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Un ull tapat

No cal dir que l'esport competitiu practicat per dones (per què, posem per cas, és parla de futbol femení i no de futbol masculí com si, de manera implícita, es donés per fet que el futbol pròpiament és una cosa pròpiament d'homes i, si no és així, cal especificar-ho?) ha tingut una visibilitat ridícula en els mitjans de comunicació i, encara que aquests diguin que és la causa de la seva desatenció, en conseqüència un seguiment ínfim per part de la gent, incloses les mateixes dones. Alguna cosa està canviant, sigui per la sensibilitat creixent vers les activitats de les dones, sigui perquè també l'esport femení es comença a veure com una possibilitat de negoci, encara que les seves practicants continuïn cobrant unes pagues mínimes per una feina que exigeix una dedicació professional. O per les dues coses barrejades. El cas és que, per donar suport a l'esport femení, el Consell Audiovisual de Catalunya ha engegat una campanya amb un lema anunciat com un avís ("No saps el que t'estàs perdent") amb un subtítol explicatiu: "Si no veus esport femení,

La campanya de suport a l'esport femení recorda aquella amb què va demanar-se la prohibició de l'ús de les bales de goma

t'estàs perdent la meitat de l'espectacle."

Per avalar aquesta campanya, en principi es va comptar amb la participació de diverses esportistes catalanes (la nedadora Mireia Belmonte, la futbolista Àlexia Putellas, la motociclista Laia Sanz, l'atleta Maria Vicente i la jugadora de basquet Laia Palau) que, en una imatge promocional, fan el gest de tapar-se un ull. Els gestos, i les imatges que els reproduïen, es-

tan connotats, arrosseguen una història amb la seva càrrega semàntica. I és així que aquesta imatge, amb el gest que conté, podia fer pensar en aquella que va utilitzar-se en una campanya precedent amb una intencionalitat ben diferent: aquella amb la qual va demanar-se la prohibició de l'ús de les bales de goma després que Ester Quintana perdés un ull havent-ne rebut un impacte durant una manifestació en el context de la vaga general del 14 de novembre de 2012. Però és molt possible que una campanya no hagués repicat tant en l'altra (ni una imatge en l'altra) si els membres del govern de la Generalitat no haguessin decidit donar suport a la visibilitat de l'esport femení tapant-se un ull en fotografies individualitzades que formen un mosaic. És així que ha causat perplexitat, sinó indignació i estupor, veure, posem per cas, el conseller Miquel Buch somrient amb l'ull tapat en una de les fotografies: les bales de foam també treuen ulls. No en van ser conscients? Cap assessor d'imatge no va adonar-se que podria semblar una broma de mal gust?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/nbf7hu>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Gat per llebre

És tanta la il·lusió que ens fa aquests dies veure sortir de la presó els Jordis, la presidenta Forcadell o la consellera Bassa (per mi, de consellers i conselleres ho seran sempre) que correm un perill; i és el d'oblidar-nos que hi tornen. Tots els diaris, les ràdios i les televisions del país (d'aquest país i del del costat) hem publicat o retransmès imatges d'ells i d'elles sortint, amb la claror del dia i deixant entreveure un somriure als llavis, que no sé si l'hi tenien o nosaltres, de contents que estàvem, l'hi volíem veure. Els Jordis ja van sortir dies enrere a passar un cap de setmana fora, i ara no només hem vist sortir Forcadell –nou hores al dia, tres dia a la setmana– i Bassa –vuit hores al dia, tres dies a la setmana– sinó que hem sabut que Quim Forn també podrà sortir a treballar a fora i que alguns d'altres estan tramitant permisos similars. Quant que me'n alegro, per ells

“No es confonguin. Els presos polítics surten de la presó, sí. Però hi tornen

i, és clar, per les seves famílies. I em trobo molta gent que en parla. “Que bé, que hagin pogut sortir!”, diuen. I és cert. Però no ens hauríem d'oblidar que hi tornen. Que els hem vist sortir de dia, davant d'un munt de càmeres que els esperaven, però que hi tornen de nit, ja de fosc, sense càmeres, i que això ha de ser dolorós per força. Podríem arribar a pensar-nos, veient-los anar a treballar, o a cuidar les seves famílies, que hem entrat en una etapa

de normalitat. Normalitat? Ho saben, que aquests senyors i senyores han estat condemnats a desenes d'anys? I que Oriol Junqueras, el vicepresident, que és qui va rebre la condemna més alta, està lluny encara de poder rebre cap permís de sortida? Podríem arribar a pensar-nos que la situació és normal, i podríem arribar a pensar-nos que els tracten bé, que els fan un favor. I un be negre! Els apliquen l'article 100.2 del reglament penitenciari, com ho fan amb quatre-cents presos més a Catalunya. En surten, sí, de la presó; però hi tornen. I ho hauran de fer durant molts anys. Normalitat? Què volen que els digui. Avui publicuem que Alerta Solidària ha denunciat que més de dues-centes persones –dues-centes!– han estat citades a declarar pels talls que hi va haver a l'AP-7 en conèixer-se la sentència de l'1-O. Normalitat? No es confonguin, doncs. I que no els venguin gat per llebre.

EDITORIAL

Catalunya aposta per la tecnologia

La cancel·lació del Mobile World Congress ha posat de nou sobre la taula la importància i la repercussió que té per a Barcelona i la seva economia ser punt de referència en un món tan dinàmic i en creixement com el de la telefonia mòbil i les telecomunicacions en general, però també la frenètica activitat emprenedora que es canalitza a través o al voltant del Mobile i que afecta tot l'ecosistema de 'start-ups' del camp digital i tecnològic, que passa per ser un dels motors del creixement de l'economia catalana en les pròximes dècades.

L'aposta catalana per la tecnologia és decidida i queda reflectida en els pressupostos per al 2020, que s'estan tramitant al Parlament, en els quals el del Departament de Polítiques Digitals i Administració Pública creix un 84%, amb partides dirigides a impulsar l'administració digital en els serveis públics, a desplegar la cobertura de fibra òptica a totes les comarques catalanes, a fer arribar el 5G a tot el territori o al pla que es va presentar ahir per impulsar la intel·ligència artificial (IA) i utilitzar-la en benefici de la societat en àmbits com ara la salut, l'educació, la mobilitat, la sostenibilitat, l'economia productiva o els serveis públics.

Diferents estudis pronostiquen que la IA generarà un increment de 15 bilions de dòlars al PIB mundial en la pròxima dècada. Per això invertir en desenvolupament tecnològic en aquest camp és una aposta estratègica encertada per potenciar la base existent al nostre país, amb centres de recerca i tecnològics, infraestructures com el superordinador MareNostrum i un potent sector TIC amb 180 empreses especialitzades en IA, i per situar Catalunya en una posició favorable per participar d'aquest creixement econòmic.

De reüll

Emma Ansola

La prova del cotó

Entretinguts estem ara amb la figura del mediador que va saltar pels aires en la passada legislatura de resultes del Pacte de Pedralbes entre els governs català i espanyol. Ara torna a col·locar-se en el focus de la notícia quan Junts per Catalunya ha decidit tornar a rescatar-lo i posar a prova un cop més la voluntat de diàleg dels interlocutors. Per JxCat, el mediador no deixa de ser la prova del cotó que hauria de permetre certificar que els participants en la mesa entre governs tenen la voluntat d'arribar a acords i, sobretot, que aquests siguin

La figura del mediador ha tornat, però no sembla que sigui per quedar-s'hi

vinculants. Amb tot, tampoc faran sang de la més que probable negativa a tenir “un mediador internacional” com encara a alguna part li agrada batejar. El PSOE vol assegurar a la mesa del diàleg perquè necessita el suport d'ERC als comptes. ERC necessita exhibir fruits de la seva negociació amb el

PSOE de cara a les eleccions catalanes i per això li cal que els dirigents s'asseguin a la reunió. I JxCat, a priori, es pot permetre, de moment, posar el fre i mirar-s'ho tot amb cautela i prudència tenint en compte que un error dels de Junqueras podria suposar un guany per als de Puigdemont en aquest horitzó electoral. JxCat no marxarà de l'escena ni s'aixecarà de la taula del diàleg, cap de les parts assumirà una reculada o deixarà el seient buit, i més si del que es tracta és només de parlar per evidenciar i deixar constància dels desacords que els divideixen, a tots.

Les cares de la notícia

LEHENDAKARI DEL PAÍS BASC

Iñigo Urkullu

Entrebanca electoral

La mala gestió de la crisi causada per l'ensorrament a l'abocador de Zaldibar (Biscaia) i la desaparició de dos treballadors és un inconvenient important en la cursa electoral del 5 d'abril i ha obligat el lehendakari a demanar disculpes pels errors comesos i limitar la responsabilitat del seu govern.

PRESIDENT DEL FC BARCELONA

Josep Maria Bartomeu

Enganyar el soci

El Barça té eleccions el 2021 i molts interessos en joc i això sempre genera notícies, algunes tan nefastes per als seus dirigents com que es demostrí que s'han gastat 1 milió d'euros del club en interès personal, promovent estats d'opinió a les xarxes socials contra altres persones del club o el seu entorn.

ESCRITOR I CRÍTIC LITERARI

Vicenç Pagès

Diccionari 'vintage'

L'escriptor presenta la seva última creació, *Memòria vintage*, on a partir d'una sèrie d'articles publicats a la contraportada d'El Punt Avui confecciona un diccionari nostàlgic que retrata els anys 60, 70, 80 i 90 a través de llocs comuns i personatges famosos reals o de ficció.

Tal dia com avui fa...

1 any

Protecció oficial

El president de la Generalitat, Quim Torra, es trasllada a l'acte de Brussel·les sense protecció per la decisió del govern espanyol.

10 anys

Multes al metro

Els inspectors de TMB van imposar el 2009 un total de 53.900 multes per viatjar sense bitllet, per no validar-lo o per dur-ne un que no era l'adequat.

20 anys

Adeu a l'IAE

El govern espanyol estudia compensar la supressió de l'impost d'activitats econòmiques amb part dels tributs que reclama CiU.

Full de ruta

Carina Filella

Viure amb l'ai al cor

Un centenar d'ocells morts van aparèixer diumenge a la tarda a l'autovia entre Tarragona i Salou, a tocar del polígon químic sud. Molt a prop d'on es troba la planta d'òxid d'etilè Iqoxe, on el 14 de gener es va produir una forta explosió en un dels reactors, que va provocar la mort de tres persones. Quan es va començar a divulgar la imatge dels estornells desplomats sobre l'asfalt es van tornar a aixecar totes les alarmes en una població que fa molts anys que conviu –ara amb una relació amable, ara amb resignació, ara amb l'ai al cor– amb la indústria química. Els Agents Rurals van anar a prendre mostres dels ocells, mentre que des del 112 informaven que, segons les persones que van alertar de la mortaldat, “no es percebia olor estranya com de producte químic o similar”. Les aus es van traslladar al Centre de Fauna de Torreferrussa per procedir a la necropsia i esclarir els motius de la seva mort. Les primeres sospites de molts tarra-

L'afer dels ocells morts arriba a les portes de la vaga general a la indústria química i la manifestació que s'ha convocat per avui a Tarragona

gonins: una fuga d'elements químics, un núvol tòxic provinent de la indústria. No, no hi havia cap base científica, encara, perquè aquesta fos vista com la hipòtesi més probable, però el darrer gran accident greu a la indústria petroquímica de la ciutat ha tornat a posar-nos en alerta màxima. Tornem a estar en la fase de l'ai al cor.

Aquest afer dels ocells morts arriba a les portes de la vaga general de 24 hores a la química que s'ha convocat per avui i que també inclourà, a la tarda, una manifestació a Tarragona per reclamar “seguretat, informació i coordinació”. Aquesta convocatòria uneix treballadors, sindicats, ciutadania i alguns ajuntaments. L'explosió a la planta Iqoxe va evidenciar força problemes, tant en la pròpia gestió de l'emergència com en els protocols d'actuació i els plans de seguretat, a més dels errors en els canals d'informació a la població. La protesta d'avui es veu com un pas fonamental “per posar fi a les pors de la població”. No es pot viure sempre amb l'ai al cor.

Tribuna

Laura Mor. Grup Sant Jordi

Governar per servir

Fa mal posar-ho per escrit: en qüestions de gènere l'Església encara no hem sabut descodificar la modernitat. És tan evident com vergonyós. Com a institució hem identificat altres lluites imprescindibles del món d'avui. I ens hi hem compromès: per l'habitatge i el treball digne, la cultura, l'educació en el lleure i els drets humans; el diàleg i la resolució pacífica dels conflictes; a les presons, als CIE, als hospitals; en projectes que acompanyen persones que viuen al carrer; i ara també, molt a poc a poc, en la protecció del medi ambient.

PER QUÈ NO HACALAT la lluita feminista dins de l'Església catòlica? Hem reservat als homes la potestat de predicar, beneir, administrar, consagrar i governar. Mentre que les dones assumim infinitat de tasques tan imprescindibles com ordinàries. La catequesi o el voluntariat de Càritas són exemples clàssics amb rostre de dona. Però l'estratègia i la mirada de llarg recorregut cau a la teulada de

capellans i bisbes. La representació femenina en els òrgans diocesans és anecdòtica. Fins i tot la vida religiosa, amb un sentit democràtic més estès, pateix aquest biaix en la governança: un mentor, home, valida les decisions de pes d'ordes i congregacions femenines. I la formació als seminaris? També. Reservada als homes. I no serà per falta de teòlogues preparades. Fa pensar en allò tan antic d'assimilar la veu greu amb l'autoritat que pondera, controla els *tempos* i marca l'ordre del dia. De moment.

LLEGIU EL MANIFEST *Alcem la veu!*, que reivindica la paritat entre homes i dones a l'Església. En conec les promotores i no se'ls pot retreure la manca de compromís, de formació ni de criteri. He decidit sumar-m'hi. Serem l'1 de març davant de la catedral de Barcelona per reclamar que “s'iniciïn plans d'igualtat a les diòcesis catalanes per esdevenir un referent eclesial d'equitat”. Sense renunciar tampoc a “l'accés de la dona al diaconat i al sa-

cerdocí” per a l'Església universal. La reivindicació ve de lluny i assumeix l'estil profètic que correspon als seguidors de Jesús. Una comunitat cridada a donar exemple. No és un nou atac per desprestigiar la institució, sinó que busca fer-la créixer més forta i coherent.

LA COSA VA DE COMPARTIR lideratge i discerniment. Va de trencar homogeneïtat avorrida i d'imprimir ritme, alegria i vitalitat. Governar l'Església té repercussions significatives en el dia a dia de les comunitats. I, aquí, sí que hi som les dones. Alguns diran que els homes volen conservar el poder. Quin argument tan lamentable per a una institució nascuda per servir els altres! Tampoc no cal esperar a celebrar el gran concili per trobar solucions creatives. Cada comunitat pot suprimir privilegis per raó de gènere des d'ara mateix. Una de les promotores del manifest em preguntava retòricament: “T'imagines una institució governada exclusivament per dones?” Seria ridícul, oi?

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pensionistes empobrits

■ Espanya és capdavantera en treballadors i joves que, malgrat tenir una feina, són pobres de solemnitat; i no cal dir els milions de pensionistes que es veuen obligats a sobreviure amb unes pensions de misèria. Un cop són elegits, els nostres governants ja es consideren propietaris dels nostres vots. Des del moment d'haver emès el nostre vot, els ciutadans ja esdevenim orfes. El nostre vot passa a ser propietat del polític de torn, ja pot fer i desfer tot el que vulgui perquè ho fa sota la nostra responsabilitat. On queda el nostre compromís, un cop hem votat?

La infinitat de manifestacions dels pensionistes per la Pell de Brau, persones humils i grans, amb pensions molt minses, que a penes poden sobreviure, són ignorades del

tot. Els manaires són molt diligents a l'hora d'apujar-se el seu propi salari, però fan molt el ronso a l'hora d'augmentar un euro les pensions dels jubilats, que amb prou feines poden sobreviure amb la seva paga mileurista.

L'eixam de periodistes que acudeixen a les rodes de premsa i entrevisten els governants haurien de ser més agosarats, plantar cara a la mentida compulsiva, i obviar els polítics que només contesten les preguntes quan els interessa. La bona gent s'hauria d'adonar que, massa sovint, és utilitzada pels servidors públics per seguir els camins que ells dissenyen. És clar, ho fan de forma subtil, sense que la majoria dels votants se n'adonin. Com molt bé va sentenciar Albert Einstein, “la debilitat d'actitud es torna debilitat de caràcter”.

CECÍLIA LLESUY
Barcelona

El 'cum laude' del catalanisme!

■ El *cum laude* del catalanisme l'ha ocasionat l'alcaldesa de Vic, en la seva intervenció al Parlament, com a diputada, dient que “s'ha de seguir parlant el català amb qui pel seu aspecte físic no sembla catalana”; s'ha de deixar de banda aquest “costum” de passar a parlar el castellà quan ens sembla que la persona no és “autòctona”. Presideix l'alcaldia d'una població capdavantera en el procés independentista, col·loca altaveus per tot el poble, adoctrinant els ciutadans, igual que la de Girona, també diputada i alcaldessa, ambdues premiades pel seu suport al sobiranisme. Com el nostre actual president, imposant la seva influència a la ciutadania, promovent, sense cap remordiment, la separació dels catalans (els de primera i de segona), fent més gran la franja divi-

sòria entre els independentistes i els que no ho són. Pretenen ampliar la base, xifrada en un 47% aproximadament, des de fa molt temps, no tenen majoria, però els sobiranistes volen fer entrar el clau per la cabota, fent ús de tota mena de tripijocs, com “ho tornarem a fer”, però mai reconèixer que varen errar i demanar perdó a la ciutadania. No! Al contrari, ara diuen que la culpa és de l'Estat. Sobiranistes, si us plau, feu un *reset*, i ara que es planteja bé una taula negociadora amb l'Estat, aprofiteu-la i no poseu més bastons a les rodes per justificar el victimisme, deixant de banda la millora dels serveis públics, en detriment del benestar ciutadà. Preneu mostra del que succeeix amb el *Brexit*, que s'han tirat a la piscina sense saber si hi haurà aigua, ni conèixer el que s'esdevindrà durant aquest any de negociació i el seu final.

FRANCESC BUIXEDA
Santa Pau (Garrotxa)

La frase del dia

“Per nosaltres, el mediador no és un obstacle, és un deure perquè així ho ha aprovat el Parlament”

Laura Borràs, PORTAVEU DE JUNTS PER CATALUNYA AL CONGRÉS

Tribuna

Jordi Font. Llicenciat en geografia i història

Voluntat d'esmena

L' Estat espanyol, sota la direcció del nou govern, amb la seva inequívoca oferta de diàleg i d'entesa, està emprenent una gran esmena. Una esmena al trajecte que va imposar la dreta amb la seva ofensiva contra l'Estatut i amb l'autisme insensat que practicaria durant set anys des del govern. Hem passat l'equador i som en un nou hemisferi on és a punt d'instituir-se la negociació Catalunya/Espanya, on s'obre pas la desjudicialització del conflicte polític i hi ha voluntat d'aconseguir, per la via que sigui més efectiva, la reversió de les presons. Queda enrere l'hemisferi de la catalanofòbia, de “la callada por respuesta” i del “palo y tentetieso”, l'Espanya esquerra, autoritària i nostàlgica de l'unitarisme. La consciència democràtica de la majoria dels espanyols ho ha volgut, enfront de la ganyota esperpèntica de la triple dreta: la dreta neofranquista, la dreta aznariana i el neolerrouxisme que, fatalment, a partir de la gesticulació més cridanera, ha acabat de nou, com en els anys trenta, confonent-se amb la dreta.

L'ACTUAL PLET Catalunya/Espanya ha vingut covant-se durant un llarg trajecte, en el decurs del qual, al costat dels coneguts greuges econòmics i infraestructurals, es feia cada dia més estrident el silenci al voltant d'un element cabdal del pacte constitucional: el reconeixement de les “nacionalitats” (o nacions) que Espanya inclou. Cap desenvolupament fins avui. La novetat autonòmica i les possibilitats inèdites que obria havien fet passadora aquesta grossa assignatura pendent. Era un silenci, però, que expressava la latència del vell disseny assimilador. Avui, per fi, Espanya sembla disposar-se a aprovar aquesta assignatura. Es tracta d'una esmena d'envergadura, que ve a corregir una inèrcia ancestral, expressada ja, de manera discreta i eloqüent,

en les instruccions reials del 1714 als corregidors: “que se consiga el efecto sin que se note el cuidado”.

TAMBÉ A LES FILES independentistes sembla congriar-se una voluntat d'esmena creixent, encara que amb moltes dificultats. Oriol Junqueras ha estat el primer a superar la lògica de la pura confrontació contra el nou govern espanyol i de l'unilateralisme que, a Catalunya, ha estat a punt d'esberlar la unitat civil. Joan Tardà ja havia dit que calia reconèixer el conjunt del catalanisme, independentista o federalista, sense més anatemes maniqueus; darrerament, li hem sentit expressar la necessitat d'un “compromís històric” a Catalunya, no el que propugnava Berlinguer entre l'esquerra i els democratacris-

tians, sinó entre catalanisme independentista i no-independentista, amb la voluntat de sargir estrips i d'afermar-nos com “un sol poble”, plural i divers, però cohesionat i capaç d'un projecte compartit. Carme Forcadell ha estat molt precisa: “No vam tenir empatia amb la gent que no és independentista i que no es va sentir tractada justament.” També Gabriel Rufián ha dit: “No es pot implementar una república contra el 50%” i “No es pot fer la independència contra l'Hospitalet, Santa Coloma, Badalona, Castelldefels...”. Certament, cap nació no pot prescindir de la meitat dels seus nacionals sense deixar-hi la pell. Ni d'una meitat ni de l'altra.

TAMBÉ HE POGUT CONSTATAR la preocupació d'alguns exponents significatius de JxCat per la fuga atemorida de vots d'esquerra cap a Ciutadans, en una reacció defensiva enfront de l'unilateralisme independentista. Caldria, ara, que JxCat aprengué a competir amb ERC sense posar en risc la nova perspectiva espanyola ni el retrobament nacional a Catalunya. No cal que renunciï a cap objectiu, només cal donar ocasió a una sortida per a una nova etapa.

L'ALTRE DIA, paradoxalment, Oriol Junqueras, en la seva conversa amb Jordi Évole, semblava temptat pels vells anatemes pujolians contra el PSC, fent de les conegudes discrepàncies un pecat teològic. Cal estalviar-se els anatemes, uns i altres, perquè els anatemes acaben separant i polaritzant amplexos segments socials. I la polarització, ja se sap, dona el predomini als energúmens, que a tot arreu n'hi ha. Urgeix, també a Catalunya, que passi al davant la voluntat d'esmena i de retrobament, l'afany per refer la unitat civil, la cerca del denominador comú que cohesionaria i confirmaria la nació.

“Avui, per fi, Espanya sembla disposar-se a afrontar un element cabdal del pacte constitucional: les nacionalitats”

De set en set

Manuel Castaño

Tenir llengua

Dades oficials, de l'Idescat: el 95,12% de la població de Catalunya, a partir dels dos anys, entén el català. El

percentatge, desglossat per edats, indica que com més joves, més l'entenen. Això el 2011; des de llavors, havent-hi hagut el govern dels millors, seguit per altres d'encara millors, el coneixement del català només pot haver augmentat. O sigui que a hores d'ara és altament improbable trobar ningú a qui hom no pugui adreçar-se en català, i la campanya “No em canviïs de llengua”, que tan matusserament va difondre una diputada en el Parlament de Catalunya, és com a mínim supèrflua. Quina tranquil·litat no haver d'entrar a considerar els trets ètnics, ni el comport, ni el vestuari de qui ens puguem trobar pel camí si ni tan sols un de cada vint ignora la llengua nostrada. Si féssim cas de les estadístiques de la Generalitat, fins i tot les meretrius, ara tan afectades per la suspensió del Mobile World Congress, s'adreçarien als viatjants de tecnologia novíssima amb un “Bon dia, bordegàs. Que frises per una estona de folgança?” La veritat és que no en fem gens de cas, de les dades oficials, però el govern sí hauria de creure-se-les, o bé encarregar-ne unes altres que s'ajustin una mica a la realitat. Llavors potser descobririen que la meitat de la població no entén el català, i que a més no en té cap gana. També, que els catalans fan servir una llengua o una altra no segons la parella que tingui l'interlocutor sinó sospesant què els convé més, és a dir segons les relacions de poder interpersonal que hi hagi establertes.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Judici a la cúpula dels Mossos per l'1-O

Batlle i Molinero recorden que De los Cobos recelava de Trapero molt abans del referèndum

Actuacions per afavorir l'habitatge assequible

Barcelona farà més pisos socials al 22@ i el govern desatén el Consell de Garanties per la llei

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Torra refreda el calendari de Sánchez

EN CONDICIONS • El govern prioritza les garanties per al diàleg a la data d'inici de les converses en ple debat independentista sobre un mediador **DIES** • La ministra María Jesús Montero manté que serà abans d'acabar aquest mes

Emili Bella / Jordi Alemany
BARCELONA

Pel govern de la Generalitat "no ve d'uns dies". El diàleg amb l'executiu espanyol podria arrencar la primera setmana de març en lloc de l'última de febrer. La consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va refredar ahir el calendari de Pedro Sánchez per a l'inici de les converses per prioritzar que s'abordi el diàleg amb garanties. La portaveu de l'executiu va remarcar que va ser el president espanyol, Pedro Sánchez, qui va traslladar al de la Generalitat que la primera reunió entre governs se celebraria abans que acabi aquest mes. Quim Torra, però, no té pressa, tenint en compte que encara no hi ha acord entre l'independentisme sobre la figura d'un mediador, que Junts per Catalunya considera imprescindible i ERC, no. "Volem garantir que això sigui un èxit. Si hem d'esperar set, deu dies o quinze més, és prou

Les frases

“No ens apressa el calendari. Uns dies amunt o avall no ens condicionen”

Meritxell Budó
PORTAVEU DEL GOVERN

“Sempre hem estat molt clars i no entenem que la figura del relator sigui necessària”

María Jesús Montero
PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

“El president Torra no pot fer com si fos portaveu només de l'ANC”

Jéssica Albiach
PRESIDENTA DELS COMUNS
AL PARLAMENT

important el que hi anem a fer”, va afirmar Budó després de la reunió del Consell Executiu.

Quan la portaveu parla de garanties, es refereix al mediador: “Estem treballant perquè aquesta mesa

de negociació es dugui a terme amb totes les garanties. Però la part catalana en cap cas es va comprometre que fos al febrer. Estem treballant per garantir-ne l'èxit. No ens apressa el calendari. Uns dies amunt o avall no ens condicionen, volem anar-hi amb el màxim consens possible”, insistia.

La manca de pressa contrasta amb la urgència expressada per ERC. Encara ahir el cap de files republicà al Congrés, Gabriel Rufián, continuava confiant que la mesa es reunirà la setmana que ve. Preguntada després de la reunió del Consell de Ministres, la portaveu de l'executiu espanyol, María Jesús Montero, no va traspuar la mateixa urgència dels republicans ni va posar data, però sí que va deixar clar que mantienien el compromís de Pedro Sánchez de “convocar la mesa abans que acabi el febrer, és a dir, al llarg d'aquestes setmanes que queden”. Montero no va voler entrar a valorar “converses

Sassoli aplaudeix l'inici del diàleg, segons Iceta

Miquel Iceta va assegurar ahir que el president del Parlament Europeu, el socialista italià David Sassoli, veu de bon ull l'inici del diàleg per resoldre “el problema polític”. El líder del PSC va mantenir-hi una reunió a Brussel·les, en què va traslladar-li les seves esperances per la perspectiva

de l'obertura de la negociació entre governs. El primer secretari socialista va agrair a Sassoli el seu “captament institucional” davant l'afer català. “Li hem traslladat alguns problemes que probablement hauríem hagut de ser capaçs de resoldre a Catalunya i Espanya”, va admetre. Iceta,

que va negar que haguessin parlat del suplicatori contra els eurodiputats Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí, no tenia prevista cap reunió amb el president exiliat: “Tinc una agenda prou atapeïda i el que m'ha portat aquí és parlar amb les institucions europees.”

internes que pugui tenir el govern de Catalunya” ni la possibilitat d'allargar-ho al març com havia expressat pocs minuts abans la seva homòloga des de Barcelona, i es va limitar a dir en dues ocasions: “Estem en contacte entre els gabinets per poder fer l'agenda, l'ordre del dia i els integrants [que participaran en la trobada.]”

La pugna per un media-

dor es reproduïa als passadissos de la cambra baixa, on ERC i JxCat tornaven a expressar diferències a l'entorn del mediador. “Seria contraproductiu posar més pressió a la taula”, defensava Rufián. Al seu torn, la portaveu de JxCat, Laura Borràs, recordava que la figura del relator “era acceptada” per Sánchez a Pedralbes quan es va aixecar de la taula de

diàleg i subratllava que el Parlament va aprovar, també amb els vots d'ERC, la necessitat d'un “mediador internacional”. “Quan un no té res a amagar i no espera faltar a la seva paraula, no passa res perquè hi hagi un tercer”, va afegir-hi Borràs. I la resposta des de La Moncloa, que continua parlant de la figura de relator i no del mediador, és encara la ja co-

L'APUNT El negociador

Toni Dalmau

En el seu llibre *Manual de negociació del Kremlin*, el diplomàtic i expert rus Ígor Rizov dissectiona les claus d'una escola que va tenir com a màxim exponent l'incombustible Andrei Andréievitx Gromiko. Aquests són alguns dels seus postulats: callar i escoltar l'oponent; fer moltes preguntes portant la negociació cap on t'interessa; assumir el paper d'amfitrió devaluant així el

contrari; quan el tens mig acoquinat, aplicar l'estratègia de l'estora vermella, afalagant-lo i facilitant-li una sortida honrosa perquè cregui que no ha estat derrotat i que la taula negociadora és un *win-win*. Tothom hi guanya. Si aviat veieu Pedro Sánchez passant, com a bon amfitrió, la mà per l'esquena al president Torra, penseu en l'estora vermella del Kremlin.

El president Torra, entrant a la reunió del Consell Executiu amb alguns consellers i el secretari del govern ■ EFE / ANDREU DALMAU

Acord al Parlament per apujar un 1,1% el sou dels diputats

■ JxCat i ERC consensuen una partida de 50.000 euros per a la francofonia i 300.000 per als 40 anys de la cambra

Reunió dels membres de la mesa del Parlament ahir, dilluns, a la cambra catalana ■ ACN

Emma Ansola
BARCELONA

Ja hi ha acord a la mesa del Parlament per tirar endavant el pressupost de la cambra catalana, que encara haurà de passar el filtre final en un pròxim ple. El consens es va produir ahir, una hora abans de la reunió de la mesa després que el 27 de gener JxCat i ERC s'encallessin en la proposta inicial, feta arribar pel vicepresident Josep Costa (JxCat), perquè no incorporava les partides econòmiques destinades ni a la celebració de l'Assemblea de la Francofonia ni al 40è aniversari de la cambra catalana que havia reclamat la presidència del Parlament encapçalada per Roger Torrent (ERC).

En contraposició, el 27 de gener hi havia un increment de sou per a diputats del 2%, una decisió que no tenia els vots dels comuns ni tampoc llavors els d'ERC, tot i que els republicans el que reclamaven bàsicament eren les partides abans esmentades.

La frase

“El govern ha preferit aliar-se amb Cs i el PSC per tirar endavant el pressupost del Parlament”

Susana Segovia
PORTAVEU DE CATALUNYA EN COMÚ
PODEM

La xifra

2
per cent és l'increment del salari dels treballadors després d'anys de retallades. Els diputats es queden en l'1,1%.

Per fer-ho possible, ERC proposava congelar els sous dels diputats, un suggeriment que només tenia el suport dels comuns.

Ahir la congelació de sous tampoc va aconseguir els vots necessaris i ERC es va decantar finalment per sumar amb JxCat, el PSC i Cs a favor d'un increment de sou una mica més baix del

previst i deixar-lo en un 1,1%. La puja per als treballadors es mantenia en el 2%, d'acord amb les negociacions amb el col·lectiu. Els comuns es quedaven sols amb la petició de congelar els sous, la CUP s'abstenia i el PP es reservava fer públic el vot fins al dia del ple.

Així, el pressupost, de 62,9 milions, incorporarà 50.000 euros al capítol 2 del pressupost dedicat a la celebració d'esdeveniments. Uns diners que provenen precisament de l'estalvi de rebaixar un punt l'increment del sou als diputats. Ahir mateix, els grups també van aprovar, amb el vot en contra de Cs, la celebració a Catalunya de l'Assemblea de la Francofonia durant els mesos de tardor. Quant al 40è aniversari de la cambra catalana, es manté la partida prevista inicialment de 300.000 euros. La llei del pressupost del Parlament, que fins ara havia passat desapercibuda a la cambra, es podria aprovar finalment en el ple del 4 de març. ■

neguda des de fa alguns dies: “El govern i jo mateixa des d'aquesta mesa hem estat sempre molt clars i no entenem que aquesta figura sigui necessària”, afirmava categòricament la portaveu Montero. El discurs es mantenia en l'argumentació que “són els ciutadans els que assistiran amb transparència a les explicacions i els avenços que es puguin produir en aquesta mesa”, per afegir-hi que l'executiu espanyol sempre havia traslladat “la complexitat d'aquesta qüestió” i no n'espera resultats a curt termini, segons Montero. La portaveu considera que la qüestió important és “començar aquest diàleg de bona fe”, buscant “punts de trobada que permetin donar realment una solució a un dels conflictes més importants que té el

país”.

D'altra banda, el que sembla una altra discrepància treu el cap enmig de tot aquest soroll. ERC ha explicat que prefereix que la taula entre governs se celebri abans que la reunió de la comissió bilateral Estat-Generalitat –que el govern vol que abordi la gran majoria dels 44 punts de l'agenda per al retrobament plantejada per Sánchez–. La consellera Budó es limitava ahir a dir que la bilateral es convoqui “quan sigui possible”, sense precisar si abans o després de l'inici del diàleg. En qualsevol cas, responent a la petició de Torra de preparar l'ordre del dia de la bilateral, el conseller de Relacions Institucionals, el republicà Alfred Bosch, presentarà dimarts al Consell Executiu un esborrany amb les diferents

propostes dels departaments per afrontar la negociació en aquest fòrum.

Portaveu de l'ANC

Paral·lelament, la presidenta dels comuns al Parlament, Jéssica Albiach, va lamentar que Torra no convidés la seva formació a la reunió de dilluns al Palau de la Generalitat per preparar la primera trobada entre governs. “El president no pot fer com si fos portaveu només de l'ANC”, va criticar en una entrevista a Ràdio 4. Albiach va assenyalar JxCat com a responsable que no se'ls hi convidés, tot assegurant que ERC sí que n'era partidària. El líder de Podem –formació que a Catalunya conflueix amb els comuns–, Pablo Iglesias, s'asseurà a la taula de negociació per part del govern espanyol. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Les “tensions” de Trapero i De los Cobos van ser abans de l’1-0

■ L’exdirector dels Mossos Albert Batlle desvela a l’Audiència Nacional que el coronel de la Guàrdia Civil era “el número 3 del ministeri” i que hi negociaven competències del cos català

Mayte Piulachs
BARCELONA

L’ex-director general dels Mossos d’Esquadra Albert Batlle va exposar ahir un nou element per desmuntar l’acusació de la fiscalia que el major Josep Lluís Trapero no volia obeir el coordinador policial de l’1-O perquè, segons la seva tesi, donava suport al govern independentista de Puigdemont i –segons la sentència del Suprem– va “simular” complir l’ordre del TSJC per aturar el referèndum. El màxim cap dels Mossos ha insistit que la seva oposició al nomenament de Diego Pérez de los Cobos només era perquè era un càrrec polític i no policial, i Batlle ho va refermar ahir en situar les seves desavinences en qüestions competencials i abans de l’1-O, durant la quarta setmana de judici contra l’ex cúpula dels Mossos, a l’Audiència Nacional, a Madrid.

“A De los Cobos mai el vaig veure d’uniforme de la Guàrdia Civil. Per a nosaltres, era el número 3 del Ministeri de l’Interior, amb qui preparaven la junta de seguretat, i en les reunions sí que hi havia tensió dialèctica entre Trapero i De los Cobos, perquè es discutien competències dels Mossos.” L’actual tinent d’alcalde de Seguretat de Barcelona es referia a la junta de l’11 de juliol del 2017, òrgan que no es reunia des de feia vuit anys, en la qual es va aconseguir després de molt temps de reclamar-ho que la policia catalana s’integrés al Centre d’Intel·ligència contra el Terrorisme i el Crim Organitzat (Citco).

Batlle, responent a preguntes d’Olga Tubau, defensora del major, també va desvincular Trapero del moviment independentista assegurant que, quan el conseller Ramon Espadaler el va nomenar el 2014 comissari en cap, “un sec-

tor polític independentista i més radical va dir: «Puñalada traperera.» L’exdirector va explicar que va ser ell qui el 2016 va proposar Trapero per ser nomenat major per “la seva professionalitat”. I va insistir que qui coneix el major “sap que no se li podien suggerir certes coses perquè sempre tenia excés de zel amb les ordres judicials”. També va recordar que va dimitir per “incomodat” amb la situació política i perquè el nou conseller Forn “voldria fer el seu equip”. I va confessar que va demanar al director general d’Interior, Cèsar Puig, que s’hi quedés perquè “és un gran jurista i era la garantia que es farien les coses bé”.

En la sessió d’ahir, el fiscal Miguel Ángel Carballo va intentar collar el comissari Joan Carles Molinero. I, Molinero, ferm, va provocar que el fiscal tornés a actuar de defensor de De los Cobos cada cop que in-

L’exdirector dels Mossos Albert Batlle i el comissari Joan Carles Molinero, ahir ■ EFE / ACN

Les frases

“Independentistes van dir «puñalada traperera» quan es va nomenar comissari en cap Trapero”

Albert Batlle
EXDIRECTOR DELS MOSSOS

“El coordinador De los Cobos coneixia el dispositiu del binomi dels Mossos i no va ordenar cap canvi”

Joan Carles Molinero
COMISSARI DELS MOSSOS

“Per què no van enviar els antiavalots de la Brimo per tancar escoles l’1-O?”

Miguel Ángel Carballo
FISCAL DE L’AUDIENCIA NACIONAL

sistia que el coordinador policial va validar el dispositiu conjunt de l’1-O i els binomis dels Mossos. Amb tot, Molinero va admetre, com Trapero, que “pensava que una parella unifor-

mada tindria més efecte”, tot i que hi va afegir que van tancar 24 escoles, 110 més amb les unitats ARRO i 239 ja no van obrir. I el fiscal li preguntava per què no van enviar els anti-

avalots professionals (ARRO) a les escoles. D’altra banda, la defensa de Trapero ha renunciat a la declaració de l’exconsellera Montserrat Tura prevista per demà. ■

El Suprem ratifica la suspensió de Junqueras com a eurodiputat

Redacció
BARCELONA

El Tribunal Suprem va tornar a rebutjar ahir la petició d’Oriol Junqueras de suspendre de forma cautelar l’acord de la Junta Electoral Central (JEC) que el veta com a eurodiputat. El 9 de gener passat ja va desestimar una peti-

ció de l’exvicepresident que demanava una suspensió cautelaríssima. El Suprem argüeix que el fet que existeixi una sentència penal ferma constitueix la “circumstància objectiva” que va tenir en compte la JEC per decidir. També rebutja que existeixi la possibilitat que el recurs perdi la seva finali-

tat si finalment el mateix Suprem acaba donant la raó a Junqueras sobre els fons, perquè, en aquest escenari, explica que es podria anul·lar la credencial expedida en favor de l’eurodiputat substituït del republicà.

El Suprem també rebutja les al·legacions de la defensa de Junqueras so-

bre una suposada falta de competència de la JEC en aquesta qüestió i remarca que aquest òrgan és un dels eixos sobre els quals s’articula el sistema electoral, que té la finalitat de garantir un règim d’eleccions lliures i que una de les seves missions és expedir credencials en cas de vacant de parlamentaris.

“La JEC és l’òrgan *ad hoc* que té la competència per actuar”, assegura el Suprem. L’alt tribunal, però, encara no ha entrat a valorar sobre el fons de la resolució de l’àrbitre electoral i si era ajustada o no a dret. Per ara, només ha desestimat la suspensió cautelar d’aquesta junta que sol·licitava el líder d’ERC. El Suprem considera que han de prevaler els interessos generals derivats de la sentència que el va condemnar a tretze anys de presó per sedició i malversació pel procés independentista. ■

Junqueras en el Parlament el mes de gener ■ J.LOSADA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Més de 200 citats pels talls viaris contra la sentència

Alerta Solidària denuncia el pic de “repressió” contra independentistes ■ La Guàrdia Civil cita veïns a Sant Andreu de la Barca, els Mossos detenen un jove a Barcelona i la policia espanyola, un a Tarragona

Concentració a favor dels investigats citats en una comissaria de Girona, el gener passat, pels talls de la Jonquera ■ JOAN SABATER

Redacció
BARCELONA

La persecució policial i judicial a la ciutadania pels talls viaris de l'octubre i el novembre passats en protesta per la condemna del Suprem als independentistes catalans s'incrementa arreu del país. L'organització de l'esquerra independentista Alerta Solidària ha xifrat en més de 200 les persones investigades i citades a declarar pels Mossos i la Guàrdia

Civil, o bé als jutjats, pels talls de l'AP-7 i de l'N-340, alguns convocats per Tsunami Democràtic, com el de la Jonquera. En territori francès, la mobilització civil es va resoldre amb una desena de multes.

Segons l'entitat, hi ha citades 138 persones en relació amb el tall de la Jonquera de l'11 i el 12 de novembre i 61 més pel tall posterior a Salt, a banda de les 12 detingudes per la policia francesa al Pertús, que van ser multades. En

paral·lel, hi afegeix que els jutjats d'Amposta han citat 42 persones pels talls de l'N-340, i hi ha tres citacions més al Maresme pel tall de les vies de tren per les mateixes protestes.

En un comunicat, Alerta Solidària compara aquest grau de “repressió” amb antics episodis “com la primavera valenciana del 2012” o dels Mossos. Hi afegeix que “el gran nombre de persones citades i de mitjans i recursos emprats” posa “de nou en

evidència” el que considera una diferència “clamosa” entre les actuacions contra les mobilitzacions independentistes i les que es duen a terme contra “accions amb violència” protagonitzades per “persones dels grups unionistes i feixistes espanyols”.

A més, l'entitat detalla que ahir es va iniciar “una nova ronda de citacions” a la caserna de la Guàrdia Civil de Sant Andreu de la Barca, que “s'afegeixen” a les ja fetes a Girona, Tarragona i Lleida. Alerta Solidària explica que “encara hi ha cites per concretar que ja assenyalen el mes de març i més enllà”. Concreta que aquesta setmana, i fins al 25 de febrer, cada dia hi ha de tres a sis veïns citats a la caserna de la Guàrdia Civil de Sant Andreu de la Barca, on avui s'ha convocat una concentració de protesta.

L'entitat ha assegurat que hi ha gent “concernida” del Bages, del Baix Llobregat, del Barcelonès, del

Berguedà, del Maresme, d'Osona, del Penedès i del Vallès. Algunes de les persones citades ja han anunciat que no s'hi pensen presentar, segons Alerta Solidària, que alhora es felicita de les “estructures antirepressives que hi ha arreu del territori” i advoca “per no deixar ningú sol, teixir més xarxa i més capacitat de resposta i més mobilització”.

La frase

“Avui m'han detingut de manera desproporcionada, però la seva repressió no aturarà les nostres ànsies de llibertat”

Miguel Morilla

La xifra

2

joves han estat detinguts, a Barcelona i a Tarragona, pels Mossos i la policia espanyola, acusats de desordres públics.

A més, es van denunciar dues detencions ahir per les protestes. Els Mossos van detenir a Barcelona Miguel Morilla, de l'Associació d'Estudiants Progressistes (AEP), acusat de desordres públics el 15 d'octubre, i que va ser posat en llibertat hores després. Ell mateix va piular que agràcia el suport rebut i denunciava la “desproporció” de la seva detenció. I la policia espanyola va detenir un militant de La Forja Baix Ebre a Tarragona, segons va informar el Sindicat d'Estudiants dels Països Catalans. ■

Ribó no sabia qui pagava el viatge de la Champions

Redacció
BARCELONA

El síndic de greuges, Rafael Ribó, va assegurar ahir que desconeixia qui va pagar els dos viatges per veure la final de la Champions que va disputar el Barça els anys 2009 i 2015 a Roma i Berlín, i als quals es va desplaçar amb la do-

na i la filla amb un grup en un avió noliejat per l'empresari de Sallent Jordi Soler. En la seva declaració voluntària com a investigat davant del jutge de l'Audiència Nacional José de la Mata, que investiga el cas 3% de presumpte finançament il·legal de CDC mitjançant comissions per obres públiques, va ex-

plicar que fins que no va tenir accés a les actuacions no va saber qui va pagar els viatges, segons diu Efe.

Segons va explicar Ribó, l'any 2009 va ser Ramon Camp, històric diputat de CiU, que li va dir de viatjar amb un grup d'amics culers i va assenyalar que només va veure Soler a la tornada, però

que no sabia a què es dedicava, i que després ell va convidar a dinar en un restaurant de Barcelona tot el grup que va assistir a la final de Roma entre el Barça i el Manchester United. L'any 2015, va dir, Ribó va comprar dues entrades per al Barça-Juventus a Berlín, i quan la filla li va dir que també hi volia anar, va parlar amb el grup i li van dir que podia recomprar una de les dues entrades que havia comprat l'artista Miquel Barceló, que finalment no podria desplaçar-s'hi. Per aquesta entrada va pagar 1.300 euros.

Rafael Ribó, ahir en sortir de declarar en companyia del seu advocat, Oriol Rusca ■ AEN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Aposta del govern per desenvolupar l'ecosistema d'intel·ligència artificial

■ El nou pla fomentarà el creixement i la recerca en IA amb deu milions en tres anys ■ Un nou centre promourà l'adopció de la tecnologia en diversos sectors

Xavi Aguilar
BARCELONA

El govern de la Generalitat ha aprovat un nou pla estratègic per impulsar el desplegament de la intel·ligència artificial (IA) a Catalunya, que disposarà d'una dotació de 10 milions d'euros per als pròxims tres anys. El programa inclou la creació d'un nou centre d'innovació en aquesta nova branca tecnològica que, segons preveuen diversos estudis, farà incrementar en un 14% el PIB mundial en la pròxima dècada.

“La intel·ligència artificial serà una tecnologia d'ocupació i generació de riquesa. Per això hi volem apostar, tal com hem fet ja amb el 5G i el Blockchain, però sense oblidar que també és un instrument d'humanisme tecnològic que pot reflectir i millorar els problemes de la societat”, explica el conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró.

El pla aprovat ahir encara no té un equivalent a nivell estatal i s'alinea amb les directrius de la Comissió Europea en aquests àmbits. Té com a gran objectiu aprofitar el potencial de la IA en benefici de la societat i fer de Catalunya un pol tecnològic de referència en aquest camp. Un instrument clau en aquest propòsit serà el Cidai (Center for Innovation in Data Tech and Artificial Intelligence), una aliança publicoprivada constituïda com a centre en xarxa que serà el referent del programa i es posarà al servei d'empreses i institucions. Sense seu pròpia, tindrà un pressupost de 3 milions, un 40% dels quals els aportarà la Generalitat. La base del centre es configurarà a partir dels centres tecnològics i de recerca que ja treballen en aquest camp, com Eurecat, que exercirà

El centre de supercomputació serà un dels promotors del nou centre en IA ■ BSC

Aprovada l'Agenda 2030

El Consell Executiu d'ahir també va aprovar l'acord nacional per l'Agenda 2030, el full de ruta cap al compliment dels 17 objectius globals per al Desenvolupament Sostenible (ODS) de les Nacions Unides. És un text breu de tipus declaratiu que defineix una visió compartida sobre es pot contribuir a erradicar la po-

bresa i les desigualtats, defensar els drets humans i la igualtat de gènere i lluitar contra el canvi climàtic. A més, el govern també va aprovar dedicar 165.000 euros a reparar els efectes del temporal Glòria als ports de l'Ametlla de Mar, Sant Feliu de Guíxols i a l'estació marítima del port de Palamós.

La xifra

180

empreses de Catalunya es dediquen a la IA, amb una facturació de 1.350 milions i ocupant 8.500 treballadors.

de líder, el Barcelona Supercomputing Center, el Centre de Visió per Computador i i2cat. A banda, des del sector privat també hi participaran Microsoft, Everis i SDG Group.

El centre serà la pedra

La frase

“Hem estat la fàbrica d'Espanya i ara volem ser el laboratori digital europeu i mundial, i la IA serà determinant”

Jordi Puigneró
CONSELLER DE POLÍTiques DIGITALS

angular per impulsar aquesta tecnologia en sectors com la salut, l'educació, la mobilitat, l'economia productiva, l'agroalimentació i l'administració. A més, també es preveu la creació d'un obser-

vatori ètic d'intel·ligència artificial. El programa també inclou partides destinades a l'impuls i consolidació de l'ecosistema d'IA català, a l'adopció de l'IA i a la recerca.

Una bona base

Estudis de diferents consultores pronostiquen que la IA provocarà un increment addicional de més de 15 bilions de dòlars al PIB mundial per al 2030. Aquest creixement, però, no serà uniforme i Catalunya vol figurar entre les nacions amb més desenvolupament tecnològic en aquest camp per atreure també més capital. Per fer-ho, disposa ja d'una base sobre la qual començar a treballar formada per una comunicat científica i acadèmica de prestigi, centres de recerca i tecnològics, infraestructures com el superordinador MareNostrum i un potent sector TIC amb 180 empreses especialitzades en IA que facturen 1.350 milions d'euros i ocupen uns 8.500 treballadors. ■

Un dels espais del nou edifici del districte administratiu de la Generalitat ■ ACN

Els funcionaris de la Zona Franca faran teletreball

■ Els treballadors de la nova seu podran treballar tres dies a la setmana des de casa

Redacció
BARCELONA

La Generalitat vol promoure el teletreball i el cotreball entre els 2.600 funcionaris que es traslladaran a la nova seu de l'administració catalana a la Zona Franca. Així, es prescindirà de molts de despatxos i no hi haurà llocs específics assignats. A més, el personal tindrà un portàtil

i podrà treballar tres dies a la setmana des de casa. El primer grup de treballadors públics que anirà al districte administratiu serà del departament de Justícia, el 2 de març, seguits del personal de Polítiques Digitals i Administració Pública. D'aquesta manera, el departament liderat per Jordi Puigneró vol trencar amb el model tradicional presencial i impulsar un perfil de treballador públic basat en l'ús intensiu dels mitjans telemàtics, fet que esperen que millori la conciliació i la racionalització d'horaris. ■

La prefectura permet l'acte de Puigdemont a Perpinyà el dia 29

■ El Consell per la República hi reunirà l'expresident, Toni Comín i Clara Ponsatí

Redacció
PERPINYÀ

La prefectura dels Pirineus Orientals ha autoritzat l'acte del Consell per la República a Perpinyà el dia 29 de febrer al Parc de les Exposicions, en el qual participaran els eurodiputats Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí. Fonts de la prefectura van explicar que, com que l'Ajuntament hagi avalat l'acte, ells respecten “el

principi de llibertat de manifestació” i que no hi ha cap motiu de força major que porti a prohibir-lo. En els pròxims dies, la prefectura, l'organització i el consistori organitzaran el dispositiu de seguretat i mobilitat, perquè es preveu que a l'acte assisteixin milers de persones. De fet, ja hi ha 400 autocars confirmats i des de fa dies no queden habitacions d'hotel disponibles a Perpinyà. El visticplau de la prefectura, que representa l'Elisi a la Catalunya del Nord, era una de les incògnites que planaven al voltant de l'acte que organitza el Consell per la República. ■